

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. A.R.C. va interposar demanda, de data 30-6-2003, segons la qual sol·licitava la condemna dels Srs. L.D.C., A.M. i la mercantil B., SL a l'abonament de la suma de 50.000 Euros, amb més els interessos legals, segons ho demanava a la demanda i amb imposició a la part defenent les costes processals.

La Sra. A.M. i la mercantil B., SL foren declarades en situació de rebel·lia processal, mentre que l'altre defenent, el Sr. L.D.C., va formular, en data 21-7-2003, excepció dilatòria de manca de litisconsorci passiu necessari i quant al fons es va oposar a la demanda, tot sol·licitant la desestimació de la mateixa i la imposició a la part agent de les costes del procés.

II.- L'Honorable Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 13-3-2006, en virtut de la qual establia la següent part decisòria: "DECIDEIX: Que hem d'estimar i estimem la demanda interposada pel Sr. A.R.C., contra els Srs. L.D.C. i A.M. i la societat B.,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

SL, aquests dos darrers en rebel·lia processal, i condemnar-los solidàriament a satisfer a l'agent la quantitat de 50.000.- euros, més els interessos meritats respecte de l'import de 25.000.- Euros des de la data de 30 d'agost del 2002 i respecte dels altres 25.000.- Euros des de la data de 30 de desembre de 2002, fins al seu total pagament al tipus equivalent a l'establert per l'Associació de Bancs d'Andorra (ABA) pels descoberts en compte, i a satisfer les costes judicials, ocasionades a la part agent, inclosos honoraris d'advocat i procurador, a acreditar en període d'execució de sentència".

III.- La representació processal del Sr. L.D.C. va interposar recurs contra la resolució d'instància i, per escrit de conclusions, de data 7-6-2006, va sol·licitar la revocació de la sentència en consonància amb els arguments continguts en l'esmentat escrit. Per el contrari, la representació processal de la part recorreguda va presentar escrit de contesta a les conclusions, de data 3-7-2006, en el qual demanava que es procedís a confirmar la resolució dictada a la instància, amb expressa imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent fonamenta el seu recurs en l'existència, al seu parer, dels següents greuges o motius. En primer terme, considera que resta demostrat que el deute que es reclama a la demanda porta la seva causa del negoci de compravenda de l'Hotel Progrés i la sentència d'instància no ho ha valorat adequadament. Assenyala que el Tribunal de Batlles en els autes núm. 0038-3/2003 va entendre que l'esmentat negoci de compravenda havia estat invalidat. Afegeix, en segon terme, que si s'acull la demanda del Sr. R., d'acord amb el que s'ha esmentat, significaria donar lloc a una hipòtesi d'enriquiment injust.

Com posa de relleu la sentència que ara s'impugna l'objecte del present litigi és la reclamació de

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

quantitat de 50.000 Euros contra la part defenent i que resta provat que, en data 19-4-2002, es va atorgar escriptura pública de reconeixement del deute per part del Sr. L.D.C. i la Sra. A.M. a favor del Sr. J. i que, en data 10-2-2003, aquest darrer va cedir l'esmentat crèdit al Sr. R.. I cal ara analitzar si els fets controvertits s'han de limitar al que indica la sentència impugnada en el seu Considerant V o bé cal analitzar si la compravenda, de la qual segons el recurrent deriva el reconeixement de deute, ha estat considerada invàlida o no pel jutge a quo en el procediment que esmenta en el seu recurs.

II.- Si s'analitzen les actuacions i, en concret, l'escrit de contesta a la demanda, que és, precisament, en el qual es fixen les al·legacions del defenent que sustenten la seva oposició a la demanda presentada, del mateix s'extreu (folis 27 i 28) que el preu que es va acordar per l'Hotel Progrés es justificava en la catalogació del mateix com un hotel de 3 estrelles i que, al no merèixer aquesta qualificació, va originar que es sol·licités una minoració del preu, per la qual cosa desapareixeria el deute de 50.000 Euros, al restar sense efecte el reconeixement de deute. I si s'analitza la demanda que va presentar el Sr. L.D.C. en el procés núm. 0038-3/2003, en la mateixa es deia que es formulava demanda de sanejament per vicis ocults en la seva modalitat de quanti minoris, de rescissió de contracte de reconeixement de deute i extinció de garantia hipotecària i suplicava la disminució del preu de la compravenda del negoci Hotel Progrés i, com a resultes de l'esmentada reducció, la rescissió del contracte de reconeixement de deute i l'extinció de la garantia hipotecària, accessòria del reconeixement de deute. I a la sentència, de data 30-11-2005, es decideix: desestimar íntegrament la demanda interposada. I, per consegüent, és evident que refusada la demanda adreçada a obtenir una reducció del preu de la compravenda de l'Hotel i, fonamentada en aquesta reducció la ineficàcia del reconeixement de deute, s'ha de mantenir la validesa i eficàcia del referit reconeixement, atès que les causes o motivacions que la part recurrent va al·legar en aquell procés per a promoure la ineficàcia del negoci de reconeixement de deute han estat refusades.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

I el mateix s'ha de dir en relació a l'argumentació de la part recurrent, segons la qual del contingut de la sentència es desprèn la invalidesa del negoci de compravenda que dóna lloc a la ineficàcia del reconeixement de deute efectuat per a garantir el pagament de part del preu de la venda. En efecte, el que produeix cosa jutjada i vincula és la part decisòria de la resolució judicial, però és que a més la sentència fonamenta el refús de la demanda en un doble ordre de raonaments: per una banda, considera que no s'ha provat que s'hagi produït la compravenda del fons de comerç, sinó solament de determinades participacions de la mercantil B.,SL, i, per l'altra, perquè encara que s'entengués provada l'existència de la compravenda de l'Hotel i del fons de comerç, no s'escauria l'acció de sanejament per vicis ocults, tota vegada que els vicis que s'addueixen són vicis aparents. Tant en un supòsit com en l'altre, el que sí esdevé cert és que rebutjada la demanda de reducció del preu, en la qual es sustentava la pretensió d'ineficàcia del reconeixement de deute, aquest argument o greuge del recurrent ha de ser desestimat.

III.- En consonància amb allò que s'ha establert, tampoc pot triomfar el següent motiu o greuge en el qual el recurrent fonamenta el seu recurs. Entén que, invalidada la compravenda, donar lloc a la pretensió continguda en la demanda i que es fonamenta en la eficàcia del reconeixement del deute, significa un supòsit d'enriquiment injust. Aquesta argumentació no pot prosperar. En efecte, l'admissió d'aquest greuge o motiu implica donar per acreditada la invalidesa de la compravenda i, sens perjudici de les asseveracions que es contenen en els considerants de la sentència de 30-11-2005, en els quals es justifica la inviabilitat de la demanda per manca d'acreditació de la compravenda de l'Hotel i en que els vicis que es denuncien són vicis aparents i no ocults, la resolució judicial resol la desestimació de la demanda, adreçada a obtenir una reducció del preu de la compravenda i no es pronuncia a la part dispositiva, atès que no era objecte de la súplica de la demanda, sobre la invalidesa o no de la compravenda (ja s'ha vist que és alternatiu l'argument que empra per a fonamentat la desestimació de la demanda de sanejament per vicis ocults). Per tant, no pot existir enriquiment injust fonamentat sobre la invalidesa de la compravenda, si aquest extrem no ha estat objecte de

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

declaració judicial, sens perjudici que si, amb posterioritat es prova la ineficàcia de l'esmentada venda, pugui emprar la part defenent aquelles accions que estiguin al seu abast per a procedir a l'anivellament econòmic del seu patrimoni.

IV.- El rebuig del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del senyor L.D.C., contra la sentència de data 13 de març de 2006, dictada per l'Honorable Tribunal de Batlles, i confirmar íntegrament la part decisòria de la mateixa. S'escau imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-